

Sygn. akt II CSK 8/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku E. [...] Spółki Akcyjnej w G.
przy uczestnictwie B. K. i G. K.
o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej
o treści odpowiadającej służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 15 października 2013 r., sygn. akt VII Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ §1 pkt 1, 2 k.p.c. formułując trzy zagadnienia prawne następującej treści:

1. Czy możliwe jest zasiedzenie służebności przesyłu, skoro instytucja ta została wprowadzona do polskiego systemu prawnego dopiero w 2008 r.?
2. Czy można stwierdzić zasiedzenie „służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, skoro dla powstania służebności gruntowej konieczne jest istnienie dwóch określonych nieruchomości?
3. Czy możliwe jest stwierdzenie zasiedzenia służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu, w szczególności w dobrej wierze, jeżeli wnioskodawca nie przedstawił żadnego tytułu dla obciążenia przedmiotowej nieruchomości, tj. wykonywał jedynie imperium, nie reprezentując jednocześnie dominium?

Należy podkreślić, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 19 października 2012 r., III SK 10/12, z dnia 18 września 2012 r., II CSK 150/12, z dnia 19 czerwca 2013 r., V CSK 420/12 - nie publ.). Tymczasem kwestie możliwości zasiedzenia służebności odpowiadającej treściowo służebności przesyłu przed wejściem w życie przepisów wprowadzających służebność przesyłu, braku konieczności określenia nieruchomości władnącej oraz możliwości zasiedzenia służebności

odpowiadającej służebności przesyłu przez przedsiębiorstwo państwowe zostały już rozstrzygnięte przez Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2013 r., II CSK 626/12, z dnia 16 stycznia 2013 r., II CSK 289/12, z dnia 7 października 2011 r. - nie publ. oraz w uchwałach Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139, z dnia 7 października 2008, III CZP 89/08, BSN 2008, nr 10, poz. 7).

Odnosząc się do potrzeby dokonania wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, trzeba odnotować, że przywołane przez skarżącego orzeczenia dotyczyły możliwości doliczenia do okresu zasiedzenia posiadania przez jednostki Skarbu Państwa przed 1989 r. Tymczasem w przedmiotowej sprawie ustalono późniejszą datę początku biegu zasiedzenia, dlatego rozwiązanie ewentualnych wątpliwości nie ma bezpośredniego związku ze sprawą.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]